

Can Maspons del Rieral

Santa Eulàlia de Ronçana

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Barri de Sant Cristòfol
Emplaçament Des del Camí antic de Granollers, seguir pel primer camí sense asfaltar a l'esquerra

Coordenades:

Latitud: 41.63799
Longitud: 2.24443
UTM Est (X): 437072
UTM Nord (Y): 4609860

Classificació

Número de fitxa 08248 - 12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Contemporani Popular
Segle XIV-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. NNSS (DOGC 31/03/1995)
Número inventari IPA 29520
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002325900DG31B0001UH / 08248A008000410000YD
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 20/06/2011 - 02:00

Descripció

Can Maspons del Rieral és una masia que podria ser d'origen medieval, sobre la qual es va consolidar un edifici de quatre crugies al llarg del segle XIX. Entre els elements que denoten l'existència d'una construcció anterior, trobem un notable arc de descàrrega de pedra situat a la façana de llevant, al costat del qual hi ha diversos carreus de pedra calcària de les mateixes característiques que les que s'observen a l'ermita de Sant Cristòfol. D'altra banda, la filada inferior del parament del mur posterior presenta la pedra col·locada en espiga.

La masia és de planta rectangular i s'estructura en quatre crugies. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants desiguals amb el carener paral·lel a la façana. El frontis es compon segons quatre eixos d'obertures d'arc pla arrebossat, llevat del portal, que és d'arc escarser. Les obertures originals presenten ampits motllurats de pedra calcària, mentre que les altres són de majors dimensions i de factura moderna. A causa del desnivell natural del terreny, davant del portal hi ha una petita rampa feta de còdols. També al costat del portal hi ha adossat un pedrís amb escala que s'emprava per carregar els carros. També pel desnivell del terreny, la façana de llevant presenta poca alçada i en destaca un gran arc de descàrrega fet amb carreus escairats. Com a úniques obertures, trobem dues finestres d'arc pla arrebossat i un portal amb llinda de fusta i brancals ceràmics. A la façana de tramuntana únicament hi ha tres petites finestres, totes d'arc pla de pedra carejada. La filada inferior d'aquest mur presenta la pedra disposada en espiga. La façana de ponent queda parcialment tapada per un cobert que es sosté amb tres pilars ceràmics, que va ser incorporat durant la primera meitat del segle XX. El tractament dels murs és arrebossat amb morter de calç i pintat a la façana. Davant de la casa s'hi conserven les antigues corts, el pou, una pallissa habilitada com a habitatge i al sector de garbí una gran era encaironada.

Observacions:

També es denomina Can Maspons de Sant Cristòfol.

Història

Tradicionalment, es creu que la masia podria estar vinculada a la veïna capella romànica de Sant Cristòfol, ja que sovint és conegut i apareix documentat com a Can Maspons de Sant Cristòfol. La primera notícia que tenim dels Maspons es remunta a l'any 1227, quan consta que un tal Bernat Ponç treballava en un molí llegat parcialment per Bernat de Villar a Arnau de Bastida. Ja al segle XIV, el molí (que es correspon amb l'actual molí d'en Vendrell) fou establert en la seva totalitat a Guillem Maspons, propietari del mas Ponç de la parròquia de Sant Cristòfol de Pallars. A principi del segle XV els Maspons obtindrien la llicència per abastir el molí de l'aigua del Tenes. Els Maspons tenien el domini útil del mas, mentre que els propietaris n'eren els monestirs de Sant Miquel del Fai i de Sant Benet de Bages. El molí va formar part de la propietat del mas fins a l'any 1677, en què Francesc Maspons va vendre'l a Josep Vendrell, pel que va passar a ser conegut com el molí d'en Vendrell. Durant la Guerra del Francès, Josep Maspons va ser afusellat a l'era de Can Corder. El seu germà Jacint va morir poc després, deixant vídua a Marianna Viaplana, que tan sols tenia un fill de curta edat, anomenat Joan. Al cap de pocs anys, Marianna es casà amb Josep Rof, amb qui es construïren la casa de Can Rof, avui desapareguda. L'hereu Joan Maspons va quedar-se a la casa de Can Maspons. Ell i el seu fill Domènec van arreglar la casa entre els anys 1868 i 1869, ja que es trobava en força mal estat. Actualment, els Maspons mantenen la propietat de la masia i segueixen essent els administradors de la capella de Sant Cristòfol.

Bibliografia

CANTARELL, C.; CIURANS, X. (2010). El patrimoni històric de Santa Eulàlia de Ronçana. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana.

CLARET, J. (1970). "Cases que tenen història: Can Maspons del Rieral", Anuari Local, núm. 8. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana.

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Santa Eulàlia de Ronçana (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

